Operații pe liste înlănțuite

Reprezentarea înlănțuirilor folosind alocare dinamică

- Vom prezenta, în cele ce urmează, în Pseudocod, implementarea unor operații pe liste înlănțuite, folosind alocare dinamică pentru reprezentarea înlănțuirilor
- Vom prezenta reprezentarea și câteva operații specifice pe următoarele structuri de date:
  - lista simplu înlănţuită
  - lista dublu înlănțuită
  - lista simplu înlănţuită sortată
- Reamintim convențiile de notații Pseudocod pentru pointeri
  - Pentru a indica pointeri (adrese ale unor zone de memorie), vom folosi caracterul $\uparrow$, cu alte cuvinte dacă vrem să declarăm un pointer p care referă un număr întreg, acest lucru îl vom scrie în următoarea manieră:

$$p:\uparrow Intreg$$

Conținutul locației referite de pointerul p îl vom nota [p].

- Pointerul nul (care nu referă nimic) îl vom nota prin NIL.
- Operațiile de alocare, respectiv dealocare a pointerilor le vom nota:
  - * aloca(p)
  - * dealoca(p)

Lista simplu înlănţuită (LSI)

Pentru reprezentarea LSI avem nevoie de două structuri: una pentru un **nod** și o structură pentru listă.

NodLSI

```
e: TElement //infomația utilă a nodului
urm: ↑ NodLSI //adresa la care e memorat următorul nod
```

LSI

```
prim: ↑ NodLSI //adresa primului nod din listă {ultim: ↑ NodLSI} //eventual adresa ultimului nod din listă
```

• În general, pentru o LSI se memoreză doar adresa primului element din listă (**prim**). Se poate memora și adresa ultimului element din listă (**ultim**), caz în care operația de adăugare la sfârșit va avea complexitate timp constantă $\theta(1)$.

Pentru operațiile de adăugare, vom folosi o funcție auxiliară care creează un nod având o anumită informație utilă dată.

Figura 1 ilustrează crearea unui nod cu o informație utilă e.

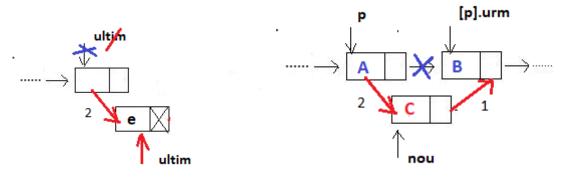
Figura 1: Creare nod cu informație utilă e.

```
Functia creeazaNodLSI(lsi, e) \{pre: lsi: LSI, e: TElement\} \{post: se returneză un \uparrow NodLSI conținând e ca informație utilă} \{se alocă un spațiu de memorare pentru un NodLSI \} \{p: \uparrow NodLSI\} aloca(p) [p].e \leftarrow e [p].urm \leftarrow NIL \{rezultatul\ returnat\ de\ funcție\} creeazaNodLSI \leftarrow p SfFunctia
```

• Complexitate: $\theta(1)$)

Subalgoritmul pentru adăugarea unui element la finalul listei este descris mai jos. Considerăm că lista memoreză și adresa ultimului nod din listă (ultim).

Figura 2 ilustrează adăugarea la sfârșit și adăugarea după un anumit nod p.

(a) Adăugare element la sfârșit.

(b) Adăugare element după nod p diferit de ultim.

Figura 2

```
 \begin{cases} \text{dacă lista nu e vidă} \\ \text{Daca } lsi.\text{ultim} \neq \text{NIL atunci} \\ \text{se adaugă după ultim} \\ \text{[} lsi.\text{ultim].urm} \leftarrow nou \\ \text{altfel} \\ \text{nodul adăugat este și primul} \\ lsi.\text{prim} \leftarrow nou \\ \text{SfDaca} \\ \text{se actualizează ultim} \\ lsi.\text{ultim} \leftarrow nou \\ \text{SfSubalgoritm}
```

• Complexitate: $\theta(1)$)

Subalgoritmul pentru adăugarea unui element după un nod din listă (indicat prin adresa sa - pointer). Considerăm că lista memoreză și adresa ultimului nod din listă (**ultim**). Sunt două cazuri care trebuie tratate

- adăugare după ultim (dacă p = ultim) (Figura2(a))
- Adăugare element după nod p diferit de ultim (Figura 2(b))

```
Subalgoritm adaugaDupa(lsi, p, e)
  \{pre: lsi: LSI, p: \uparrow NodLSI, p \neq NIL \text{ este adresa unui nod din } lsi, e: TElement\}
  \{post: \text{ se adaugă } e \text{ după nodul indicat de } p\}
  nou \leftarrow \texttt{creeazaNodLSI}(lsi, e)
  {dacă se adaugă după ultimul nod }
  Daca p = lsi.ultim atunci
     {se adaugă după ultim care e diferit de NIL, din precondiție}
     [lsi.ultim].urm \leftarrow nou
     {se actualizează ultim}
     lsi.ultim \leftarrow nou
  altfel
     {se adaugă între p și [p].urm}
     [nou].urm \leftarrow [p].urm
     [p].urm \leftarrow nou
  SfDaca
SfSubalgoritm
```

• Complexitate: $\theta(1)$)

Subalgoritmul pentru ştergerea unui nod din listă (indicat prin adresa sa - pointer). Considerăm că lista memorează și adresa ultimului nod din listă (**ultim**). Sunt 3 cazuri la ştergere:

```
• se sterge prim (Figura 3 (a));
```

- se şterge *ultim* (Figura 3 (b));
- se sterge un nod p diferit de prim și ultim (Figura 4).

```
Subalgoritm sterge (lsi, p, e) \{pre:\ lsi:\ LSI,\ p:\uparrow\ NodLSI,\ p\neq NIL\ este\ adresa\ unui\ nod\ din\ listă\}
```


(a) Ştergere prim.

(b) Ştergere ultim.

Figura 3

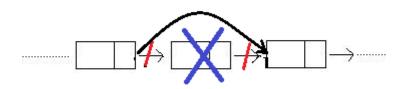

Figura 4: Ştergere nod p diferit de prim şi ultim.

```
\{post: se sterge din listă nodul indicat de p, e: TElement este elementul
sters}
{elementul sters}
e \leftarrow [p].e
{dacă se şterge primul element al listei}
Daca p = lsi.prim atunci
  {se modifică prim}
  lsi.prim \leftarrow [p].urm
  {dacă noul prim e NIL, atunci lista e vidă}
  Daca lsi.prim = NIL atunci
    lsi.ultim \leftarrow NIL
  SfDaca
altfel
  \{se parcurge pâna la nodul p\}
  q \leftarrow lsi.prim
  \{ \texttt{sigur} \ p \ \texttt{este} \ \texttt{în} \ \texttt{listă}, \ \texttt{prin} \ \texttt{precondiție} \}
  CatTimp [q].urm \neq p executa
     q \leftarrow [q].urm
  SfCatTimp
  \{q \text{ este nodul care precede } p \}
  {dacă se şterge ultimul element al listei }
  Daca p = lsi.ultim atunci
    lsi.ultim \leftarrow q
  altfel
     \{se şterge nodul p \}
     [q].urm \leftarrow [p].urm
  SfDaca
SfDaca
\{dealocăm spatiul de memorare pentru p \}
```

```
dealoca(p)
SfSubalgoritm
```

- Complexitate: O(n), n fiind numrul de elemente din listă
  - cazul favorabil $\theta(1)$ şterg la început/sfârşit
  - cazul defavorabil $\theta(n)$ şterg penultimul element al listei

Iterator pe un container reprezentat folosind o LSI

Presupunem că avem un **Container** oarecare (de ex. Colecţie) reprezentat sub forma unei LSI, după cum urmează.

NodLSI

```
e: TElement //infomația utilă nodului
urm: ↑ NodLSI //adresa la care e memorat următorul nod
```

Container

```
prim: † NodLSI //adresa primului nod din listă
```

În acest caz, iteratorul pe Container ar trebuie să conțină:

- o referință către container
- adresa unui nod din lista simplu înlănţuită folosită pentru reprezentarea containerului (curent)

IteratorContainer

```
c : Container //containerul pe care îl iterează curent: ↑ NodLSI //adresa unui nod curent al LSI
```

Operațiile specifice ale iteratorului (creează, valid, element, următor) le vom descrie, mai jos, în Pseudocod. Toate operțiile au complexitate timp $\theta(1)$.

```
Subalgoritm element(i,e) \{pre:\ i\ \text{este un iterator},\ i\ \text{este valid}\} \{post:\ e\ \text{este elementul indicat de curent}\} e\leftarrow [i.\text{curent}].e SfSubalgoritm \text{Subalgoritm urmator}(i) \{pre:\ i\ \text{este un iterator},\ i\ \text{este valid}\} \{post:\ \text{se deplaseză referința curent a iteratorului}\} i.\text{curent}\leftarrow [i.\text{curent}].\text{urm} SfSubalgoritm
```

În directorul asociat cursului 4 (pe pagina cursului) găsiți implementarea parțială, în limbajul C++, a containerului Colecție (reprezentarea este sub forma unei LSI care memoreză toate elementele colecției, folosind alocare dinamică pentru reprezentarea înlănțuirilor).

 $\mathbf{TEM}\mathbf{\check{A}}$. Scrieți în Pseudocod/implementați restul operațiilor specifice pe LSI și deduceți complexitățile acestora:

- adăugare element la începutul listei (adaugaInceput(lsi, e))
- adăugare element înaintea unui nod dat (adaugaInainte(lsi, p, e))
- căutarea unui element dat în listă (cauta(lsi, e))

Lista dublu înlănţuită (LDI)

Pentru reprezentarea LDI avem nevoie de două structuri: una pentru un **nod** și o structură pentru listă.

NodLDI

```
e: TElement //infomaţia utilă nodului
urm: ↑ NodLDI //adresa la care e memorat următorul nod
prec: ↑ NodLDI //adresa la care e memorat nodul precedent

LDI
prim: ↑ NodLDI //adresa primului nod din listă
ultim: ↑ NodLDI // adresa ultimului nod din listă
```

Pentru operațiile de adăugare, vom folosi o funcție auxiliară care creează un nod având o anumită informție utilă.

```
Functia creeazaNodLDI(ldi,e) \{pre:\ ldi:\ \text{LDI},e:\ \text{TElement}\} \{post:\ \text{se returneză un} \uparrow \text{NodLDI conţinând } e\ \text{ca informaţie utilă}\} \{se\ alocă\ un\ spațiu\ de\ memorare\ pentru\ un\ \text{NodLDI}\ \}
```

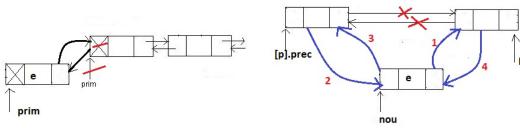
```
 \begin{aligned} &\{p\colon \  \, \uparrow \, \operatorname{NodLDI}\} \\ &\operatorname{aloca}(p) \\ &[p] . \mathbf{e} \leftarrow e \\ &[p] . \operatorname{urm} \leftarrow \operatorname{NIL} \\ &[p] . \operatorname{prec} \leftarrow \operatorname{NIL} \\ &\{ \mathit{rezultatul} \, \mathit{returnat} \, \mathit{de} \, \mathit{func} \mathit{fie} \} \\ &\operatorname{creeazaNodLDI} \leftarrow p \end{aligned}  SfFunctia
```

• Complexitate: $\theta(1)$)

Subalgoritmul pentru adăugarea unui element înaintea unui nod din listă (indicat prin adresa sa - pointer). Sunt două cazuri care trebuie tratate

- adăugare înainte de prim (dacă p = prim) (Figura 5(a))
- adăugare înainte de un nod p diferit de prim (Figura 5(b))

Figura 5 ilustrează adăugarea la început si adăugarea înaintea uni nod p diferit de prim.

- (a) Adăugare element la început.
- (b) Adăugare element înaintea unui nod p diferit de prim.

Figura 5

```
Subalgoritm adaugaInainte(ldi, p, e)
  \{pre: ldi: LDI, p: \uparrow NodLDI, p \neq NIL \text{ este adresa unui nod din } ldi, e: TElement\}
  \{post:  se adaugă e înaintea nodului indicat de p\}
  nou \leftarrow \texttt{creeazaNodLDI}(ldi, e)
  {dacă se adaugă înaintea primului nod }
  Daca p = ldi.prim atunci
     {se adaugă înainte de prim}
     [nou].urm \leftarrow ldi.prim
     \{p \text{ este diferit de NIL, prin precondiție}\}
     [ldi.prim].prec \leftarrow nou
     {se actualizează prim}
     ldi.\mathtt{prim} \leftarrow nou
  altfel
     {se adaugă între [p].prec și p}
     [nou].urm \leftarrow p
     [[p].prec].urm \leftarrow nou
     [nou].prec \leftarrow [p].prec
```

```
 [p].\mathtt{prec} \leftarrow nou \\ \mathtt{SfDaca} \\ \mathtt{SfSubalgoritm}
```

• Complexitate: $\theta(1)$)

TEMĂ

- Scrieți în Pseudocod/implementați restul operațiilor specifice pe LDI și deduceți complexitățile acestora:
  - adăugare element la începutul și sfârșitul listei
  - adăugare element după un nod dat
  - căutarea unui element dat în listă
  - ștergerea unui nod din listă
- Similar cu ce s-a prezentat pentru LSI, scrieţi în Pseudocod operaţiile pe iteratorul unui **Container** oarecare (de ex. Colecţie) reprezentat sub forma unei LDI, folosind alocare dinamică pentru repezentarea înlănţuirilor.

Lista simplu înlănţuită sortată/ordonată (LSIO)

Într-o LSIO, elementele sunt de **TComparabil** (**TElement=TComparabil**) și sunt memorate în ordine în raport cu o anumită relație de ordine $\mathcal{R} \subseteq \mathbf{TComparabil}$ x **TComparabil** (reflexivă, tranzitivă și antisimetrică)

- de exemplu, dacă $\mathcal{R}=\leq$, atunci elementele vor fi stocate în ordine crescătoare: x. 4 7 9 11
- ca implementare, relația va fi o funcție (pointer spre funcție în C++).

De exemplu,

```
typedef int TComparabil;
typedef TComparabil TElement;
typedef bool(*Relatie)(TElement, TElement);

//relatia <=
bool relatie1(TElement e1, TElement e2) {
  if (e1 <= e2)    return true;
      else return false;
}</pre>
```

Pentru reprezentarea LSIO avem nevoie de două structuri: una pentru un **nod** și o structură pentru listă.

<u>NodLSIO</u>

e: TElement //infomația utilă nodului

urm: ↑ NodLSIO //adresa la care e memorat următorul nod

LSIO

prim: ↑ NodLSI //adresa primului nod din listă R: Relatie //relația de ordine întrre elemente

Pe LSIO va fi definită o singură operație de **adăugare**, numită, de obicei, *inserare*, care va insera un element în LSIO astfel încât să se păstreze, după inserare, relația de ordine între elemente. Pentru operația de *inserare*, vom folosi funcția auxiliară **creeazaNodLSI** definită anterior pentru LSI.

• notăm prin $a\mathcal{R}b$ faptul că a e în relația $\mathcal{R}$ cu b (de ex. $a \leq b$).

De exemplu, dac

u a vrem să inserăm un element e într-o LSIO în care $\mathcal{R}=\leq$, 3 7 9 12 18, identificăm 2 cazuri:

- adăugăm înaintea primului element: dacă e = 1, atunci lista devine 1 3 7 9 12 18
  - dacă se memora și ultim, se trataa și cazul adăugării după ultimul element
- $\bullet\,$ adăugăm undeva în interiorul listei: dacăe=10,atunci lista devine 3 7 9 10 12 18

```
Subalgoritm insereza(lsio, e)
  {pre: lsio: LSIO, e:TElement }
  \{post: se adaugă în LSIO elementul e, păstrând relația de ordine între elemente\}
  nou \leftarrow \texttt{creeazaNod}(lsio, e)
  {dacă se adaugă la începutul listei }
  Daca (lsio.prim = NIL) \lor (e \mathcal{R} [lsio.prim].e) atunci
     [nou].urm \leftarrow lsio.prim
     lsio.prim \leftarrow nou
  altfel
     {se parcurge pâna la nodul q după care trebuie adăugat nou}
     \{ dacă lista e 1 2 5, relația e \le și vrem să adăugăm 3, ne oprim pe nodul 
     q cu informația 2}
     q \leftarrow lsio.prim
     CatTimp ([q].urm \neq NIL) \land \neg (e \mathcal{R} [[q].urm].e) executa
       q \leftarrow [q].urm
    SfCatTimp
     \{q \text{ este nodul după care se adaugă } nou \}
     [nou].urm \leftarrow [q].urm
     [q].urm \leftarrow nou
  SfDaca
SfSubalgoritm
```

- Complexitate: O(n), n fiind numărul de elemente din listă
  - cazul favorabil $\theta(1)$ inserez la început
  - cazul defavorabil $\theta(n)$ adaug la finalul listei

Operația de ștergere din LSIO este similară cu cea definită anterior pe LSI. De asemenea, iteratorul pe un container reprezentat folosind o LSIO este similar cu cel definit anterior pe LSI.

 $\mathbf{TEM}\breve{\mathbf{A}}.$ Analizați cazul listei dublu înlănțuite sortate/ordonate - similar cu ce s-a discutat în Secțiunea anterioară.